

אפרירן

שלמה

הדלקת נרות: 19:01
נץ החמה: 05:55
צאת שבת: 20:26
צאת שבת ר"ת: 20:53

אפריון שלמה

המרכז הרוחני

לע"י משה בן רחמה לע"י אלברט אברהם בן חנה
לע"י מרים בת אסתר לע"י אבלין בת גורגיה
להצלחת שלמה בן מרים הי"ו

עולם הזה

"ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלוהיך".
איתא בזוהר הקדוש: כשאדם מברך ברכת המזון, צריך לכוון ליבו ולשמוח בחדוה! ולא יהיה בעצבות, כי אז משפיעה עליך הברכה ברכות והשפעות גדולות...
"ברכת ה' היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה"...
אומר החיד"א: ברכת ה' – זו ברכת המזון!
היא הברכה היחידה מדאורייתא, כל השאר מדרבנן...
אז תדע לך שברכת המזון היא תעשיר! אבל זה רק בתנאי שלא תוסיף עמה עצב, כמו שכתוב בזוהר הקדוש...!
ולכן טוב לאדם שיאכל מאכלים שמשמחים אותו...
טוב לו שישתה משקאות שערבים לחיכו, וממילא יברך בשמחה, וזו סגולה להתעשר אם יברך בשמחה ובקול רם!
תבינו, ברכת המזון היא דאורייתא, התפילה היא רק מדרבנן! המגיד ממעזריטש היה מזהיר את החסידים שלו שיברכו ברכת המזון בכוונה יתירה מן התפילה!!!
אבל מה לעשות, הכל תלוי במזל... אפילו ספר תורה שבהיכל. אומר היעב"ץ: יש מצוות שיש להם מזל...
קחו לדוגמא את פורים, יש מישהו שלא מקיים סעודת פורים בשמחה גדולה? יש מישהו שלא מהדר בביעור חמץ? יש מישהו שיעזיז לעבור על בשר וחלב? כמה דיקדוקים...
יש כאלו שיש להם מטבחים נפרדים!
ואם אדם לא יקיים את המצוות הללו בהידור...
בעיני העם יחשב כפורש מן הציבור!
אבל יש מצוות שאין להם מזל... כברכת המזון.
הכל מקיימים "ואכלת ושבעת...", אבל רק מעט מקיימים "וברכת את ה' אלוהיך!"
ודאי שהם מברכים, אבל הכוונה הראויה והשמחה הרצויה, חסרות מן המצווה החשובה!
"ורבו האוכלים למעדנים בשובה ונחת, ויברכו בקול נמוך ושפה חלושה ברכה נחוצה רצוצה בלי כוונה ובלי דקדוק באמרותיה ואין צריך לומר באותיותיה, בעודה בכפה יבלעוה".
ידוע שבישיבות יש הפסקה גדולה של שעה בין סיום התפילה לבין תחילת סדר א'... לר' אליה לופיאן הדבר מאוד הפריע...
הוא התבטא: "אני לא מבין למה צריך הפסקה כל כך גדולה?!"
מספיק לתת 5 דקות לפת שחרית, ורבע שעה לברכת המזון...
למה צריך לבזבז שעה שלימה?!"
להתחזק בברכת המזון, זה לא רק בשביל העולם הבא שלך...
תספר ליצר הרע שממהר... זה בעיקר בשביל העולם הזה שלך!

ברכות

"ואהבתם את הגר"

אומר ספר החינוך: "מן המצוה היקרה הזו יש לנו ללמוד שהתורה ציונה לרחם על כל מי שצריך עזר. ועם המידות הללו, נזכה להיות מרוחמים מן השי"ת וברכות שמיים ינוחו על ראשנו".
בשנת תש"ח העיר העתיקה נסגרה... לא ניתן להגיע לכותל המערבי.
ר' אריה לוי היה רגיל ללכת לכותל לשפוך שיח ותפילה לפני בורא עולמים במקום שלא זזה ממנו שכינה... מה הוא יעשה עכשיו?
הוא מצא לו מקום חדש... על יד קיר ביתו של הרב'ה מטשעבין!
שאלו אותו: "רב'ה, מה הפשט??? זה תחליף לכותל המערבי?!"
אמר להם ר' אריה: "לבית הזה נשואות עיניהם של שבורי לב!
רבנים, אברכים, פשוטי העם, נפגעי המלחמה... כולם באים לשפוך את הפעקליה שלהם אצל הטשעביןרב...
כאן הם באים ושופכים את ליבם לפי אוזן קשבת...
ומאחר ו"קירוב לב", כאן נמצאת השכינה הקדושה!
פעם אחת ר' אריה הלך לקנות אתרוג לכבוד חג הסוכות...
הוא ניגש למוכר וביקש אתרוג מהודר, המוכר הגיש לו אתרוג מסויים, ר' אריה הביט בו רק לכמה שניות, הכניסו לכיס, שילם למוכר ופנה ללכת לדרכו...
ניגש אליו אחד מן היהודים שהיו לידו ושאל: "רב'ה, אני עומד כאן כבר כמה וכמה שעות, בודק אתרוג אחרי אתרוג בעיון רב, ועדיין לא מצאתי את האתרוג שידבר אל לבי... ואיך אתה מקבל באהבה כזו את מה שהסוחר נתן לך... וכי אתה לא מן המהדרין במצוות?!"
ענה לו ר' אריה: תראה, יש שני הידורים בתורה...
"ולקחתם לכם עץ פרי הדר"..." ויש "והדרת פני זקן"...
אתה הנלבב, משקיע בפרי עץ הדר הרבה מאוד כסף... אבל לא רק...
גם זמן ויגיעה רבה... אני מעדיף להשקיע את הזמן והיגיעה שלי ב"והדרת פני זקן", שאין לו פחות חשיבות מההידור הראשון!
יש לי אנשים שמחכים לי בבית המצורעים, ואני רוצה לבקר אותם!
עקביא בן מהללאל אומר הסתכל בשלושה דברים ואי אתה בא לידי עבירה! "שלושה דברים" – זו הפרשה השלישית של ספר 'דברים'...
"ועתה ישראל מה ה' אלוהיך שואל מעמך כי אם ליראה"
אם אתה מתבונן בפרשת 'עקב', פרשת היראה, אי אתה בא לעבירה!
"והיה עקב תשמעון... ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרות צאנך".
אומר ר' שלומקיה זווילער: עק"ב – קדש עצמך במותר!
כל הברכות כולם תלויות ב"עקב" שלך!
ר' מאיר מפרימישלאן אומר עק"ב – אות ברית קודש...
אבל "אות" זה ב-א' ולא ב-ע...!!?
אומר ר' משה קוברניר: איך אפשר להיות שומר אות ברית קודש, אם אתה לא נותן את העין שלך לאלופו של עולם!
אם אתה לא מחליף ע' ב-א', איך אפשר להיות שומר ברית???
מי לא רוצה כאלו ברכות?? והכל תלוי בקדושה של האדם!

יומא דהילולא יט' אב

צדיקים

רבנו שמעון קאליש מאמשינוב זצ"ל

ניסים רבים ליוו את גלותו של רבינו ועל אחד מהם סיפרה כלתו, אשת בנו האדמו"ר רבי ירחמיאל יהודה מאיר מאמשינוב זי"ע, שהיה עימו לכל אורך הדרך. פעם אירע שעל שולחנו בחדרו שבשנחאי, היו מסמכים אסורים, שעסקו בענייני העברת כספים לתלמידי הישיבות הפליטים, אילו חלילה היו נתפסים המסמכים הללו, היו גוררים אחריהם עונש חמור מאוד. והנה, נכנסו שוטרים לביתו של רבינו, הביטו לכל פינה והתבוננו על

השולחן, והתקיים בהם מאמר הכתוב: "עיניים להם ולא יראו", ויצאו כלעומת שבאו. סיפר הרב ר' אברהם זאב טרגר שסיפר לו האדמו"ר מאמשינוב כשהוא עצמו הגיע לאמריקה, שהוא מעשה של לפני יותר מעשרות שנים, הייתה אז כל פרנסתם של הרבנים כלי הקודש והאדמו"רים, מקופת בית-הכנסת, דהיינו מהנדבות, שנדבו ונתנו בביהכ"י.

אמר לו הרבי זצ"ל, שהוא שם לב, שאדם מקבל עליה ועולה לתורה, בממוצע, אחת לחודשיים או לשלושה חודשים, והנה הוא עומד ליד התורה, ומתחיל לחשב כמה הוא יתן, סכום כזה או כזה, אולי סכום פלוני אינו מספיק, אולם סכום אחר, הרי זה יותר מדאי קשה עבורו, אולי בכל זאת יתן סכום כזה, הרי לא מתאים לו שהשני יתן סכום גדול ממנו. בינתיים כבר קראו בתורה והסתיימה העליה. אמר לו הרבי, אדם כבר זכה לעלות לתורה מברך ברכה לפניו וברכה לאחריו, ומחשבות ראשו, כשהוא עומד ליד הסי"ת, הן כמה לתת או לא לתת, מדוע שהוא לא יביט בתורה פנימה, שידע מה שקוראים. הרי הרגע הוא בירך עליה ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכינו, אם כן שיזכה לראות את זה. משום כך, למרות הנוק הממוני הכרוך בזה, ביטל שם הרבי את התשלומים בעלויות לתורה, כי הפסד ממוני לא תפס אצלו מקום, כשעל הפרק עמדה שאלת עלייתם הרוחנית של המסתופפים בצילו.

סיפר הרה"ח ר' יהודה מנחם בוים: עברו מספר שנים לאחר נישואי ועדיין לא נושעת בורע של קיימא, נסעתי לאמריקה ביחד עם זוגתי אל הרה"ק רבי שמעון שלום מאמשינוב זצ"ל, כדי להתברך מפיו. חותני הרה"ח ר' בעריל לודמיר ע"ה אמר לבתו, זוגתי, שתבקש מהרה"ק בחזוקה. והנה כשנכנסנו לחדרו של הרה"ק, עמדי אצל הרה"ק וזוגתי ישבה מרחוק, הגשתי את הקוויטל, והתחיל הרה"ק לדבר עימי במילי דעלמא, אמרה זוגתי להרה"ק שרוצה להיוושע, אבל הרבי המשיך לדבר אלי במילי דעלמא, וזוגתי חזרה עוד הפעם על בקשתה, וכן היה כמה פעמים, אבל הרה"ק לא פנה לדבריה, רק המשיך לדבר במילי דעלמא. גם שאל אותה איזה מילי דעלמא. כך עבר זמן מה, עד שפתאום לקח את כובעו שהיה מונח על השולחן והניחו על ראשו, והזעזע ואפשר עמד ממקומו, איני זוכר והתחיל לברך ולברך (רבינו הרגיש שאותו הזמן הוא עת רצון). חזרנו תיכף לארץ ישראל, וכעבור עשרה חודשים נולד לנו בן זכר.

הפינה הרגילה

מט"ו באב הילולת מתארכים, ומאן דמוסיף יוסיף!

מי שמוסיף בלימוד התורה הקדושה בלילות הללו, יוסיפו לו שנות חיים על חייו!

וכלל ידוע בדינו דמכלל 'ה', אתה שומע 'לאו'.

הרב מנחם מנדל מרימנוב היה תלמידו של ה'נועם אלימלך'...

הוא סיפר שמי שלא למד דף גמרא כל לילה מט"ו באב עד ראש השנה, הוא לא היה נותן לו לעלות חזן בימים נוראים!

החתם סופר אומר שבעלי תפילה זה מקצוע של פעם...

פעם החזנים היו אנשים קדושים וטהורים שיודעים לקחת את התפילה ולהעלות אותה עד למקום שתקובל ברצון...

אבל היום בעוונות, אין לנו בעלי תפילה כאלו, וממילא כל אחד ואחד צריך לדאוג בעצמו שהתפילה שלו תתקבל ע"י תחינות ובקשות בבכיות וזעקות...

נו, אז אם ר' אלימלך מליז'ענסק הבין שבכדי שהתפילה תקובל כדבעי, צריך שמי שמתפלל יבוא עם דף גמרא ליום...

לנו נשאר רק להתחזק בלימוד התורה הקדושה בלילות הללו.

כשעשיר ועני באים לדין, העשיר מגיע עם בגדים מכובדים, ואילו העני עם בליות וסמרטוטים...

אז או שמלבישים את העני בבגדים מכובדים, או שמלבישים את העשיר בסמרטוטים. צריך שוויון!

אומר ה'בני יששכר': מאחר ובט"ו באב מתחילים להתכונן ליום הדין, והרי "לבושו כתלג חיוור"...

אז הקב"ה מלביש את עם ישראל שעומדים לדין בכלי לבן כשלג, כמו שהוא כביכול לובש בעצמו.

אסור לנו לשכוח שהבגדים הללו שאולים, ואחרי יום הדין נצטרך להחזיר אותם, אז כדאי שניזהר מט"ו באב לא ללכלך את הבגדים הלבנים שלנו!

מלגה לברית מילה

אפריון שלמה יעניקה לאברכים שלומדים יום שלם,

מלגה על סך 500 ש"ח לברית מילה ע"י המוחל

עמרם דהוקי 0548-488555

מלגה ע"ס 1,500 ₪ לברית בשבת

בשכונות בית וגן, קרית יובל והסביבה

עם מרן הגר"י בעני זצ"ל עם מרן רח"י הגר"י דורש שליט"א עם מרן האב"ד הגר"י שרנב"ץ שליט"א עם כ"ק האדמו"ר מסאטמר שליט"א

עם מרן השפ"ק הגר"י סג"ל שליט"א עם הרב"ד הגר"י שרנב"ץ שליט"א עם הרב"ד הגר"י שרנב"ץ שליט"א עם הרב"ד הגר"י שרנב"ץ שליט"א

עם הרב"י שרנב"ץ שליט"א עם הרב"ד הגר"י שרנב"ץ שליט"א עם הרב"ד הגר"י שרנב"ץ שליט"א עם הרב"ד הגר"י שרנב"ץ שליט"א

עם הרב"י שרנב"ץ שליט"א עם הרב"ד הגר"י שרנב"ץ שליט"א עם הרב"ד הגר"י שרנב"ץ שליט"א עם הרב"ד הגר"י שרנב"ץ שליט"א

נא לא לקרוא בשעת התפילה

העלון טעון גניזה